

Frihed, som er en naturlig Udvikling af Systemet, der fører til Resultatet, saa bliver efter min Mening Resultatet lige bebrøveligt. Det kan, saaledes som jeg tidligere har udtalt, ikke behægetes, at det maa forekomme Joll i Almindelighed at være meget uheldigt, naar der i mangen en Sag finder en Frifindelse Sted eller en Domsfældelse til en forholdsvis kortvarig Fængselsdom, medens den Paagjældende har siddet arresteret i langt længere Tid end den, hvortil der kan blive Spørgsmaal om at dømme ham. Der er Tilfælde, hvor en Person til Slutning er bleven dømt for en Uagtsomhedsforbrydelse, og hvor Bedkommende dog har været undergivet Baretægtsfængsel i over 1 Aar, i omtrent 5 Hjerdingaar. Og der er et Tilfælde, hvor Bedkommende til Slutning er idømt 2 Dages Fængsel paa Vand og Brød, medens han har været arresteret i 11 Maaned, og medens Aktionen fra første Færd har lydt paa Hæleri, altsaa en dog forholdsvis mindre stor Forbrydelse. Jeg kunde supplere dette med en Række af Exempler; men jeg vil antage, at man vil tro mig paa mit Ord, naar jeg siger, at det er ingenlunde sjældent, at der har fundet Baretægtsfængsel Sted i saa lang en Tid, at det maa forekomme En aldeles utilbørligt i Forhold til den Forseelse eller Forbrydelse, hvori den Paagjældende har gjort sig skyldig; og hvorfor han til Syvende og Sidst blev dømt. Naar det forholder sig saaledes, er der efter min Mening god Grund til at have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Baretægtsfængselsinstitut. Den bedste Maade at raade Bod paa den Brøst, der er til Stede i vor kriminelle Retspleie i denne Henseende, vilde naturligvis være at søge at forandre det hele System. Jeg tog Anledning af, hvad der er at sige imod Baretægtsfængsel ved en tidligere Leilighed, til at anbefale at gjøre Skridt til at føre den saalænge bebudede Retsreform ind i Livet. Og saa af dette Lovforslag vil jeg tage Anledning til at anbefale for Aador at være betænkt paa en Reform af vor kriminelle Retspleie, thi naar Alt kommer til Alt, er det ad denne Vej, man egentlig skal ramme det Onde, hvorom der er Tale. Men ganske bortset fra det Processuelle, kan det heller ikke negtes, at naar det er faktisk, at Baretægtsfængsel i mange Tilfælde kommer til Anvendelse i en Udstrækning, som maa anses for at være lidet ønskelig og lidet retfærdig, saa er der ogsaa Opfordring til at søge at raade Bod paa dette Onde ad en Vej, der gaar i samme Retning som den, der er antydet i det foreliggende Lovforslag. Tanken i dette er jo heller ingenlunde fremmed for den nugjældende

danste Strafferet. Som bekendt staar der i Straffelovens § 58, at naar Noget har været undertastet langvarig Baretægtsfængsel uden egen Skyld, skal denne Omstændighed tages i Betragtning ved Straffens Udmaalning som formildende Omstændighed, og saa siges der til, at naar den Paagjældende findes kun at have gjort sig skyldig i Forhold, hvorfor Straffen er simpelt Fængsel eller Vand og Brød, kan efter Omstændighederne Straffen helt bortfalde. Og ærede Medlemmer, som have fulgt Straffedommene her i Danmark, ville maaste ogsaa have lagt Mærke til, at det dog nu og da hænder, at Dommen lyder paa, at den lidte Baretægtsarrest træder i Stedet for Straffen, at Straffen ligefrem bortfalder, skjøndt det erkendes, at den Paagjældende i og for sig har gjort sig skyldig til Straf for det Forhold, han har udvift. Altsaa den Grundtætning, at der bør tages Hensyn til Baretægtsfængsel ved Straffens Udmaalning, kjende vi; den have vi i den nugjældende danste Straffelov. Spørgsmaalet er altsaa, om den Maade, hvorpaa der tages Hensyn til Baretægtsfængslet i den danste Straffelov, er tilstrækkelig, eller om man ikke skulde gaa videre. Det forekommer mig nu nok, at der kan være god Grund til at tænke herpaa. Det vil fremgaa af, hvad jeg har sagt om Indholdet af Straffelovens § 58, at det kun er som straf-formildende Omstændighed, at udstaaet Baretægtsfængsel i Reglen kan komme i Betragtning, og kun hvor Forseelsen er meget ringe, kan Straffen efter Omstændighederne helt falde bort. Men hvor der er forskyldt en større Straf, end at den efter Bestemmelsen i § 58 helt kan falde bort, kan Baretægtsfængsel, hvor langvarigt det end er, ikke virke videre end som en strafformildende Omstændighed, det vil med andre Ord sige: Man kan ikke ved Straffens Udmaalning komme ned under det lobbestemte Minimum for Straffen. Jeg nævnte for et Exempel, hvor Baretægtsfængsel havde staaet i et aldeles urimeligt Forhold til den forskyldte Straf, til den virkelige Brøde, nemlig hvor en Person, der var tiltalt for Hæleri, til Slutning slap med 2 Dages Fængsel paa Vand og Brød, medens Baretægtsarresten havde staaet paa i 11 Maaned, og jeg vender atter tilbage til dette Exempel for at vise, hvorledes man ved dette Tilfælde — det er en Høiesteretsdom, som er falden i denne Sag — gif saa langt ned, som man kunde gaa. Man kunde ikke gaa længere ned end til 2 Dages Vand og Brød — hvorvidt man vilde være gaaet lavere ned, dersom det havde været muligt efter Loven, derom skal jeg ikke udtale mig —